

zék» cím alatt Budán, 1795. szept. 22-én elő is adták Kelemen Lászlóék. »Lear király« címen 1811. ápr. 4-én Kolozsvárott volt az első magyar előadása, Sófaly József fordítása szerint, ezzel a szereposztással: Lear: Wandza Mihály; Kent: Mohi; Gloster: Jancsó Pál; Regan: Sáskáné; Goneril: Jozefa, Cordila: Simén Borbála; Edgar: Pergő Celesztin; Edmund: Diószegi. Székesfehérvárott 1819. március 7., Kassán 1837. dec. 30., Szabadkán 1835. március 21., Miskolcon 1835. dec. 12., Pécsen 1840. december 7., Debrecenben 1838. szept. 1., Pesten, a Nemzeti Színházban 1838. április 30-án mutatták be. Itt ezzel a szereposztással játszották: Lear: Egressy Gábor; Kent: Barany Balázs; Edgar: Fánicsy Lajos; Edmund: Bartha János; Bolond: Teley György; Cordelia: Lendvayné; Goneril: Laborfalvi Róza; Regan: Bertháné. Azóta számos reprimt ért meg a nagyszabású tragédia, amelynek címszerepét 1853-ban Fánicsy Lajos vette át. Ezt a hatalmas szerepet játszotta nálunk Ira Aldridge, a kiváló néger színész is, aki 1852-ben vendégszerepelt a Nemzeti Színházban. A hetvenes évektől kezdve Rónai Gyula, Komáromi Alajos, Kovács Gyula váltották fel egymást a címszerepben, amely 1888-ban Szacsavay Imréhez került. Szacsavay játszotta leghosszabb ideig Lear király szerepét a Nemzeti Színházban. Ez volt egyik legmezevesebb produkciója a jeles színésznek, aki utoljára 1913-ban lépett fel e híres szerepében. Utána Bakó László és Pethes Imre játszotta Lear-t. 1915. dec. 8-án ismét játszották e tragédiát, 1922. dec. 12-én új szereposztással adták a Nemzeti Színházban, dr. Hevesi Sándor igazgató rendezésében a következő szereposztásban: Goneril: Hettyey Aranka; Regan: Paulay Erzszi; Cordelia: Váradi Aranka; Edgar: Kiss Ferenc; Gloster: Mihályfi Károly; Francia király: Somody Pál; Burgundi fejedelem: Garamszeghy Sándor; Cornwall: Fehér Gyula; Albán fejedelem: Nagy Adorján; Kent gróf: Kürti József; Bolond: Abonyi Géza; Oswald: Turányi Alajos, Edmund pedig Petheő Attila volt. 1926. ápr. 20-án Lear-t Gál Gyula játszotta. Századik előadása 1923. jan. 15-én volt. Felújították 1923. jún. 22.,

1927. ápr. 28. Bartos Gyulával a címszerepben. (L. Rossi.)

Leányfalva. Pócsmegyerrel szemben, a Duna baloldali ágánál, szépalakú hegyek alatt, lejtős talajon áll ez a kedvelt nyaraló-telep. Az 1870-es évek elején még csupán legelő volt, néhány diófával és gazdasági épülettel, s a gróf Esterházy, majd — leányágon örökség útján — gr. Breuner birtokához tartozott. Később élelmes üzérkézre került, parcellákra osztott s nyaralni vágyó pestiek váltották magukhoz. Ez a telep a »Leányfalu« nevet kapta (a magánérdekeltek így nevezték 1877-ben is), amikor még sem hivatalosan, sem a térképeken nem szerepelt. A mondott időben több fővárosi gazdag kereskedőn (Pórfi, Szenes, Ernyey stb.), Szendrey Ignác és veje Gyulai Pál, Vámosi Mihály tanár és még néhány úri-családon kívül leginkább a Nemzeti Színház művészei telepedtek le Leányfalun. A legelső között volt Tóth József. Ott éltek Udvarhelyi Sándor és Hubenay Ferenc, a Nemzeti Színház veterán kardiósai és Felek Miklós családostól stb.

Lebeda Géza, színész, sz. 1892. jan. 9-én, Budapesten. Színpadra lépett 1910-ben.

Leblanc (löblank) Maurice, fr. színműíró, nálunk is bemutatott színműve: »Lupin Arzén«, szmú 3 felv. Társsz.: Croisset Francis. Ford. Adorján Andor. Bem. 1909. máj. 1. Vígszínház.

Lebovics Adolf, karénekes, 1883. máj. 1-től 1898. febr. 28-ig volt a M. Kir. Operaház tagja.

Lebrun (löbrön) Pierre, fr. költő, sz. 1785. nov. 29-én, Párizsban, megh. 1873. máj. 27-én, u. o. Számos tragédiát írt, ezek közül többet előadtak Budán, az 1830-as években.

»Lebúcsúzni.« Ha a vidéki színtársulat utolsó előadásait tartja, a színlaposztó a már ismert helyeken u. n. búcsú-cédulát oszt ki — egy kis borra való reményében. Az ilyen házalást a színházi nyelv »lebúcsúzni« szóval jelölte meg. (V. ö. Búcsúszó.) (A »lebúcsúzni« szó egyébiránt ger-